

hvor mange og hvor store Lokaler der udkræves til et Herbergeri, samt, saafremt Værten ikke tillige har Ret til almindelig Beværtning, at Beværtningsrummene ere saaledes beliggende og indrettede, at de ikke frembyde sig som Beværtningslokaler for andre end de herbergerede.

Paa samme Maade kan det bestemmes, at Bevilling til Beværtning med stærke Drikke ikke maa gives for Lokaler i en vis Nærhed af Retslokaler, Sessionslokaler, Kaserner, Hospitaler, Undervisningsanstalter, Kirker og lignende Lokaler til offentlig Brug, og at — naar samtlige Grund- og Husejere i et Kvarter eller i en Bydel derom indgive Begæring — saadan Bevilling ikke maa gives for Lokaler i nævnte Kvarter eller Bydel.

I samme Omfang som Meddelelse af Bevilling vedtægtsmæssig er udelukket for Lokaler med en nærmere bestemt Beliggenhed i Byen, er ogsaa den i § 29 omtalte Flytning af Bevillingshaveres Beværtninger til saadanne Lokaler udelukket.

Den i nærværende Paragraf omhandlede Vedtægt bekendtgøres paa samme Maade som Politivedtægter.

§ 29.

En Beværtnings eller et Herbergeris Overflytning til andre Lokaler udkræver nyt Adkomstbrev (§ 3) med Angivelse af de nye Lokaler. I Købstæderne kunne de næringsberettigede forlange Adkomstbrevet udleveret af Magistraten mod Tilbagelevering af det tidligere Adkomstbrev, naar Politiets Godkendelse foreligger af, at de nye Lokaler, over hvilke Plan bliver at indsende, i Henseende til Indretning og Beliggenhed ikke ere stridende mod de gældende Bestemmelser.

Paa Landet afgør Amtmanden, efter at Politimesteren og Kommunalbestyrelsen ere blevne hørte, om Overflytningen under Hensyn til Lokalernes Indretning og Beliggenhed kan tillades.

Om Forandringer af Beværtnings- og Herbergerilokaler, som berøres af de gældende Bestemmelser om saadanne Lokalers Indretning, samt om Udvidelse af Lokalerne skal Rettighedens Indehaver med Vedlæggelse af Plan gøre Indberetning til Politiet, der paaser, at Forandringerne ikke stride mod de gældende Bestemmelser, samt giver Anmeldelser og Andragender til Bygningsmyndighederne Paategning herom.

Overtrædelser af denne Paragrafs Bestemmelser medføre Ansvar efter § 43, 4de Stykke.

§ 30.

Naar Bebyggelsesforholdene i en Landkommune eller i en Del af en saadan eller en saadan Dels Beliggenhed tæt op til en Købstad gør de for Landet gældende Bevillingsregler uhensigtsmæssige, kan Amdtsraadet ved en af Indenrigsministeriet stadfæstet Vedtægt, efter at de paagældende Kommunalbestyrelser have udtalt sig, bestemme, at de for Købstæderne gældende Bevillingsregler skulle komme til Anvendelse paa det nævnte Landomraade, og give de i saa Henseende nødvendige nærmere Regler. Dog kan en saadan Bestemmelse ikke træffes for en Kommunes eller en Dels Vedkommende, naar en ifølge § 14 afholdt Afstemning i Kommunen har udtalt sig imod Meddelelse af Bevillinger.

For den Del af en Købstadkommune, som ikke er købstadmæssig bebygget, kan Kommunalbestyrelsen ved en af Indenrigsministeriet stadfæstet Vedtægt bestemme, at de for Landkommuner gældende Bevillingsregler skulle komme til Anvendelse, hvorefter Ministeriet giver de i saa Henseende nødvendige nærmere Regler.

Komme Købstadreglerne til Anvendelse i en Kommune, der ikke har nogen Magistrat, bliver den Magistraten ifølge denne Lov paalagte Virksomhed at udføre af Kommunalbestyrelsens Formand.